

و کوتاه‌تر وسیاه تر بود و آنچنان از او متفاوت شدم و در نظرم، حقیر جلوه کرد که دیگر نمی‌توان با او زندگی کنم. پیامبر جمیله را اذراخ داد ولکن مؤثر نبناشد بللاً صلی شورهش ثابت را فراخواند و چون را باوی در میان گذاشت و فرمود گمگ چه ثابت بتوی هلا گفته است و لکن بالر جانشدن چشمی توان کرد؟

چنان‌که مشاهده‌می‌کنید اسلام با جمل قافعون «خطع» گامی سی برگزد برای تعجیات زن در برخی از موارد استثنائی برداشته است و حتی بعضی از قوهای بر جسته مطابق برخی از روابط و چیزیات ناریخی معتبر و ادله از پیشوایان دینی، معتقدند که اگر کراحت و از زیارت رئی بحدوثهای خود بر سد که با آن یعنی ذیر با گذاردن حقوق شوهر بر دو بار در عرض از تکاب سایر محرومات را شد درین حالی بر مرد راجت است که به تقاضای شمار کافی در مقابل بخشش مهر و غیر آن پاسخ مثبت داده باان راضی باشد و از اطلاق علم وهد.

بر قرع پیروسته است و داستانی ای تکونا گتوی در این مورد در تواریخ معتبر اسلام نقل شده است از جمله چویان ذیر در اثربع طلاق حلق در ذیل آیه شریفه: «فَإِنْ خُلِمْ أَنْ لَا يَفْهَمْ مِنْ دُرُّ دَلَالَةِ الْخَيْرِ» در کتب تفاسیر از ابن عباس نقل شده است که:

روزی جمیله دختر عهدالله ای برشان حال خدمت پیامبر گرامی اسلام رسیده عرضه داشت ای رسول خدا من نمی‌توانم حتی برای احتمال‌ای باش و هر چیزی که باشند کی ناشوئی ادامه دهم سپس گفت: من از اخلاق و فکار و دیانت و کیفیت معاشرت او گله‌ای نداشتم ولی نمی‌توانم بالآخر بسربرم واذین نرس دارم که می‌دادم از ادامه زندگی ناشوئی بدوران کفر برگردام بعد اضافه کرد ای پیامبر گرامی این حقیقت است که باشما آنکه بازگویی کنم: روزی دامن سبده را بالازد و شوهرم را با گزگرهی از مردان دیدم که سلومن آیند در حائل که از همه زشت د

گفتگوی یک روحانی با مستشار فرانسوی

در زمان نفوذ کثیر فرانسه در الجزایر، نماینده عسالی مقام فرانسه در سوریه به شیخ عبد الحمید جز افری گفت:

با دست از این اذکار و نقیبات خود که به شاگردان من مهی بردار یا مهی ای فرشت و درب مسجدتی را که این المکار مسحوم را بر ضدما در آنجا بخشش می‌کنند! شیخ جز افری در پاسخ گفت ا

سروشها این کار را نمی‌توانند انجام دهند:

مستشار فرانسوی با خشم و غضب اظهار کرد: چطور نمی‌توانم؟

شیخ از پاسخ گفت نه محل من مسجد نیست بلکه اگر در عروسی هم باشم با اهل مجلس تعیین نمی‌دهم، و اگر در مجلس ترجم باشم به عناد ازان مواعظ می‌کنم، اگر در قطار بششم به مسافرین باد مبددهم، اگر بزندان وارد شوم زندانیها را ارشاد می‌کنم و اگر مرد بقتل برسانند مرگ من احساس همچنان مسلمان را تحریک می‌کند پس بهتر آنست که مادرین و فرنهنگ مردم کار ندانند و باشی!

(محله‌لوعی‌الاسلامی شماره ۱۲۵ ص ۷۰)